

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 września 2017 r.
sprawy ze skargi **R. J.** na przewlekłość postępowania przed Sądem
Apelacyjnym w (...) w sprawie II AKa (...)

postanowił:

- 1. odrzucić skargę;**
- 2. zwolnić skarżącego od ponoszenia kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

W dniu 18 kwietnia 2017 r. R.J. wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt II AKa (...), dotyczącej przestępstw określonych w art. 258 § 1 k.k. i inne. W skardze tej skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości tego postępowania oraz zasądzenie kwoty 20.000 zł. W uzasadnieniu skargi podał, że „przez przewlekłość Sądu Apelacyjnego II Wydział Karny zostało naruszone jego dobro osobiste”, co z kolei naraziło go na różnego rodzaju cierpienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2016, poz. 1259 j.t.), skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać

żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Nie może więc budzić wątpliwości, iż uzasadnienie skargi powinno przede wszystkim zawierać wskazanie powodów, dla których strona uważa, że doszło do przewlekłości w prowadzonym postępowaniu – i to takiej przewlekłości, która daje podstawę domagania się stwierdzenia, iż doszło do naruszenia jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 i 2 cyt. ustawy). Jednocześnie przepis art. 9 ust. 1 tej ustawy stanowi, że skargę niespełniającą m.in. tego wymagania, sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (*zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2011 r., sygn. akt KSP 1/11, LEX nr 1619496*).

Dokonana pod kątem wskazanego wyżej wymogu kontrola wniesionej w niniejszej sprawie skargi (określonej przez skarżącego jako „pozew”) prowadzi do jednoznacznego wniosku, że rozważane pismo procesowe nie zawiera żadnego uzasadnienia dla wniesienia skargi w trybie przedmiotowej ustawy. W szczególności jej autor nie podaje żadnej okoliczności dotyczącej przebiegu i czasu trwania postępowania, nie mówiąc już o wskazaniu konkretnych czynności procesowych, których zaniechanie lub wadliwe wykonanie przez sąd miało - w ocenie skarżącego - doprowadzić do przewlekłości. Jedyne twierdzenie skarżącego, że ma miejsce „przewlekłość Sądu Apelacyjnego II Wydział Karny”, a przez tę przewlekłość zostało naruszone dobro osobiste - skarżący podkreślił, iż nie może kontynuować nauki i pracować na umowie o pracę, a przewlekłość tej sprawy miała także wpływ na stosunki rodzinne - nie konkretyzuje stwierdzenia o wystąpieniu zwłoki w postępowaniu.

Stwierdzenie wystąpienia tego uchybienia formalnego musiało spowodować odrzucenie skargi, z której to przyczyny, kierując się wymienionymi przepisami ustawy, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.